

Доброго дня шановні друзі

Як добре, що ви відклали всі свої справи і сьогодні зібралися разом. Звичайно у Вас багато невідкладних справ, турбот, але залиште це все за дверима і разом сьогодні відпочиньте. А розпочнемо нашу зустріч з привітання.

Встало сонце усміхнулось

Добрий день, добрий день

Ми до світла потягнулись

Добрий день, добрий день

Один одному всміхнулись

Добрий день, добрий день

Побажаєм всім здоров'я

Будь здоров, будь здоров

Підтягнулись підрівнялись

Святкувать приготувались

Сьогоднішнє свято присвячується Вам, старшому поколінню. Хочеться, що це свято пройшло тепло і задушевно. А може для цього вам треба згадати молодість.

Звучить музика

Ранки солов'їні, ночі весняні,

Далі придніпровські наснились мені

Знову цвітуть каштани,

Хвиля дніпровська б'є

Молідсть мила, ти серце моє

Уявіть собі парк культури і відпочинку. Поосінніх доріжках вітер ганає опале листя. Під руку ходять парочки. Доріжки освітлені, а десь вдалині парку сяють вогні і лунає музика. На танцювальному майданчину пунають звуки вальсу

Звучить музика

Непомітно, але впевнено вступила у свої право осінь. І саме в осені коли чарівниця осінь порозвішувала на гілочках дукати золотого листя, відмічають День людей похилого віку.

Що правда у Міністерстві праці на соціальної політики люблять уточнювати, що це не зовсім свято – а ще один привід згадати про людей похилого віку і в кращому випадку підвищити ім пенсію. Отримуючи від держави по мінімуму, пенсіонери продовжують

становити активну частину нашого населення. Чому активну, питаєте Ви. А тому, що на виборах ця категорія найактивніша. Тож турбота про стареньких у нашій державі повинна виходити далеко за межі соціальної проблеми. Чим же може порадувати наш уряд укритих сивиною громадян? Насамперед, підвищеними пенсіями. Тож бажаємо вам у цей день не тільки фізичного здоров'я і морального спокою, а й високих матеріалиних гараздів. Але не треба забувати і таке...

Ну що там гроші, що майно

Без них якось прожити можна

Лиш небула б душа порожня

Як хата кинута давно

Душа людини... Як мало і як багато їй потрібно для рівноваги і спокою. І як кожна віруюча людини ми переймаємося про майбутнє нашої душі. І як каже народна приказна „Милорердя й доброта, душі до раю поверта”. Тож будьмо милосердними до тих, кому важче ніж вам з нами.

Як маєш ти достаток – поділись

Із старцем, сиротою, інвалідом

Неполишай на потім, на колись

Коли вже станеш сам без силім дідом

Ну що тобі копійка та заважить

Чи обідніє даючи рука

В пустелі порятуй того, хто спражить,

Хто до глибин душів твоїх гука

Доброта й милосердя єднають сердца,

Зіграють всі душі й підносять,

В них немає конкретного і світі лиця

Вони милості й жалю не просять.

Це ж тобі бо не хліб, не пухкий коровай,

Нерозділиш на кусні для друзів

В свою душу частіше ти друже впускай

То не будеш у пеклі в прислузі

Добро і милосердя єднають серця і душі, а ще серця єднає любов.

Вмикається музика

Вони ніби випромінювали дивне світло. Жести, рухи, погляди й слова, сповнені уваги та турботи – все видавало в них закоханих і безмежно щасливих. Й було тимбілше дивно, що йшло світло любові від любей не юних не мододих навіть, а поважного пенсійного віку. Не одна я зачудовано й по доброму заздро спостерігала, як чоловік бережно пришивив до седе на плече голову жінки, й коли вона задрімала, боявся навіть дишнути глибоко, чи поворухнутися щоб не розбудити. Чомусь подумалось, що вони одружилися недавно. І не лише тому, що в обох виблискували золоті обручки, а ще й тому, що обоє виглядали молодшими і кращими.

Отож запізно кохання не буває... Бо ж усім хочеться кохати і бути коханими, незважаючи на будь-який найповажніший вік. Й любові, дітей та онуків часом не досить, щоб не почуватися самотнім. Хочеться такого звичайного людського щастя – вірного друга поруч, дому, де на тебе чекає віддана людини, теплої задушевної розмови довгими вечорами.

Невідмовляйте собі у цьому, але дивіться щоб не вийшло так як у гуморезці.

Вірш

Закінчується наше свято. Давайте заспокоїмося після шумного сміху і перегорнемо останні сторінки привітань.

Посивіли ваші скроні,

Від турботи про дітей

Шану праці. Шану долі

Віддаємо ми в цей день

Хай рясним буде сучвіття

У саду що ви садили

Зичим миру, довголіття

Щастя, радості і сили

А ще ми бажаємо Вам гарного здоров'я на багато, багато років і щоб у ваш столітній ювілей ви давали інтерв'ю і дилились секретом довголіття як в цьому вірші.

Вірш

Ми хочемо, щоб у вас не лише сьогодні ай завжди був хороший настрій. Щоб кожен день долавав бадьорості, щоб сонячне проміння зігрівало серця, а наші слова подяки

возвеличували. Ми раді, що сьогоднішнє свято відбулося, і ми могли висловити все, що відчуваємо до Вас: свою повагу, шану, гордість, ніжність, відданість любові. Але це лише слова лише крапля в морі. Наш обов'язок перед вами куди більший.

Нехай для Вас же сонце світить

І квіти ніжності цвітуть

Нехай в добрі у щасті й мирі

Усі роки пройдуть